

713 3. Beh. af Lovf, indeh. nogle Best. om Lægerirksomheds Udøvelse m. m.

714

Stilling var fuldkommen den samme til Lovforslagets 1ste og 2den Paragraf, idet jeg henviste til selve den høitærede Ministers Udtryk i Motiverne til Lovforslaget. Lige overfor den Maade, hvorpaa den høitærede Minister udtalte sig ved 2den Behandling, erklærede jeg netop, at jeg ikke vilde fastholde den Ytring, men kun benytte Leiligheden til at sige, at Sundhedskollegiets Betænkning ikke havde foreligget for Udvalget. Jeg skal dog ikke tilbageholde at udtale, at det, som foranledigede mig til at fremsætte denne Bemærkning, var, foruden Udtrykkene i Motiverne, den Omstændighed, at et Medlem af Sundhedskollegiet, der ikke har underskrevet Betænkningen, har udtalt sig for mig i den Retning, hvori jeg har opfattet Kollegiets Stilling til Lovforslaget. Naar min Stilling i Udvalget har været noget forskellig fra de andre Medlemmers, hvad Vædringsforslaget angaar, da ligger det i, at jeg ikke overværede Udvalgets Forhandlinger med den høitærede Minister, og i, at Udvalgets Medlemmer indtil et noget fremrykket Stadium af deres Arbejde vare fuldkommen enige om at opfatte Spørgsmaalet paa den Maade, som jeg tillader mig at gjøre det. Ligesom det ærede Medlem for 10de Kreds (Sessen) kan heller ikke jeg se i det foreliggende Forslag en Udtalelse af nogenformelt Mistillid til den høitærede Minister eller til Regjeringen, og det har heller aldrig kunnet falde mig ind, at der kunde ligge noget Saadant deri. Jeg har kun, efter at have gjort mig bekendt med de Beretninger, der foreligge i „Hospitals-tidenden“ og i „Ageskrift for Læger“, fundet det naturligt, at der blev stillet en saadan Forbring som den, Forslaget gaar ud paa at stille, og jeg har ikke kunnet forstaa, at den høitærede Minister lægger saa særdeles Vægt paa, at Vædringsforslaget ikke vedtages. Det stemmer i alt Fald med min Opfattelse af det Naturlige og Rigtige, at man overfor den Modtagelse, som vore Lægers Forslag om Reciprocitet har mødt, vedtager et Forslag som det foreliggende.

Saffner: Jeg kan ganske vist være enig med det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Moug) i, at den høitærede Justitsminister med en vis Varme omtalte Bestemmelsen i § 2; men jeg maa tillige indrømme, at den høitærede Justitsminister har i sit Foredrag givet overmaade gode Grunde for at forkaste Vædringsforslaget, Grunde saa vægtige og gode, at det forekommer mig, at han ikke havde behøvet at anføre den sidste meget

vægtige Grund, som han anførte. Naar jeg stemmer mod dette Vædringsforslag, saa er det ikke alene af de Grunde, som den høitærede Justitsminister har anført, men tillige af Hensyn til et Forhold, som den høitærede Minister ganske vist berørte i sit Foredrag, men efter min Mening ikke fremhævede skarpt nok. Den høitærede Minister sagde, at det var ham bekendt, at der var Landsdele, som hørte under den danske Konges Scepter, hvor Regjeringen skulde være nødsaget til at give fremnede Læger Afgang til at praktisere. Det er mig bekendt, at der i det Hele er en meget ringe Lust hos de danske Læger til at søge hen til den Landsdel, hvorom der er Tale, for at nedlægge sig der, og at der oftere har været ligesvem Mangel paa Læger. Hvis Vædringsforslaget nu vedtages, saa vil efter min Opfattelse Følgen deraf blive den, at Regjeringen vil være afslaaen fra Afgang til at give Læger fra de Stater, som nærmest maa antages at ville forsyne denne Landsdel med Læger. Tilladelse til at nedlægge sig der, med mindre lignende Afgang til at praktisere bliver givet danske Læger i de fremnede Stater. En saadan Afgang staar saavidt mig bekendt, ikke nu aaben for de danske Læger, og der vilde altsaa, hvis den foreslaede Bestemmelse fik Lovkraft, ikke kunne gives de fremnede Læger Afgang til at praktisere i nogen dansk Landsdel, forinden Forhandling havde fundet Sted mellem Regjeringerne. Ogsaa af den Grund agter jeg at stemme imod Lovforslaget.

Justitsministeren: Jeg tillader mig virkelig at udtale det Naab, at ærede Medlemmer noget have misforstaaet en tidligere Udtalelse af mig. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at omtale det foreliggende Spørgsmaal paa en saadan Maade, at jeg skulde ville sætte det i Forbindelse med Spørgsmaal om Tillid eller Mistillid til Regjeringen i Almindelighed eller mig i Særdeleshed; det vilde forekomme mig at have været næsten upassende, for at bruge et Udtryk, som man temmelig hyppigt har bejendt sig under Forhandlingerne her i Dag. Jeg tillod mig at udtale mig mod Forslaget, fordi det syntes mig at maatte opfattes som en Mistillid til den Regjeringsmyndighed, som overhovedet havde at gjøre med den Slags Sager, hvorom Forslaget handler, altsaa ikke som en Mistillid til den nuværende Ministers Person, men overhovedet til Styrelsen af disse Anliggender, til nuværende og efterfølgende Justitsministre, Sundhedskollegiet og saa fremdeles. Det forekom mig, at netop Henvisningen til Sund-